

Anden Næstformand (Ulrich): Jeg henstiller til de ærede Talere at fatte sig saa vidt muligt i Korthed. Vi har 16 Punkter foruden det, vi her behandler, paa Dagsordenen og skulde gerne være færdige til Kl. 5½.

Knud Kristensen: I den politiske Debat hører man ofte den Bemærkning, at Venstre er gaaet tilbage. Naar Venstre hævder sin Opfattelse, og man ikke kan imødegaa den med saglige Grunde, ja, saa henviser man til, at Venstre ikke er saa stort, som det før har været, at der er Tilbagegang for det. Nu kan der jo være forskellige Grunde til, at et Parti gaar tilbage. Jeg skal ikke benægte, at Venstre er gaaet tilbage, men een af Grundene er jo ogsaa den nye Valgmaade, vi har faaet indført, og en anden Udformning af hele Valgsystemet. En anden Grund er selvfølgelig ogsaa den økonomiske Politik, som Regeringen har ført, som er gaaet ud over Landbruget og derigennem har skabt en Misfornøjelse, der i visse Kredse næsten er gaaet over til Desperation. Det er en Politik, som har medført det Resultat, at nogle paa Grund af de vanskelige Forhold i nogen Grad har tabt Besindelsen og det sunde Omdømme.

Men alt i alt mener jeg, at det afgørende er jo ikke, om et Parti har Fremgang eller Tilbagegang, naar det gælder om at bevise, om dets Politik er rigtig eller ej. Det er heller ikke det afgørende, om et Parti er stort eller lille. Jeg spørger Socialdemokratiet, om det vil indrømme, at det, at dets Partifæller i Tyskland er omtrent udryddet, tror jeg, man kan sige, i hvert Fald at Partiet i høj Grad er gaaet tilbage, er Bevis for, at det Styre, der nu raader i Tyskland, er mere retfærdigt og samfundsgavnligt end det, Socialdemokraterne indførte og arbejdede for. For hvis det anvendte Argument er et virkeligt Argument, maa det jo ogsaa gælde, naar det er de ærede Medlemmers Parti, der gaar tilbage.

Men det forbavser mig endnu mere, at Det radikale Venstre anfører den Slags Argumenter, for det er jo ogsaa et Parti, som i de senere Aar er gaaet tilbage. Nu hører jeg det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen som Ordfører for Det radikale Venstre sige: Ja, det var i 1920, da gik vi tilbage, fordi vi tog et rigtigt Standpunkt. Ja, men hvordan kan Tilbagegang saa være Bevis for, at man har taget et forkert Standpunkt? Men dertil kommer, at Det radikale Venstre ogsaa er gaaet tilbage efter den Tid, fra 1924 til 1935; rundt regnet er det ved de sidste Valg gaaet tilbage

fra at have 13 pCt. af de afgivne Stemmer til at have 9 pCt. Hvis Tilbagegang altsaa er Bevis for en daarlig Politik, rammer dette Bevis ogsaa dem selv, og saa synes jeg, de skulde erkende det. Hvad der er Bevis over for den ene, kan vel ikke være helt uden Betydning over for den anden.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om den Indignation over Venstres Agitation, som Socialdemokraterne og de Radikale har ført i Marken her. De har jo ikke nævnt eller læst op et eneste Ord, som de mente var utilstedeligt, de har ikke anført Grunde. . . (Hartvig Frisch: De tre Diagrammer har jeg anført!). . . . . ja, det ærede Medlem har omtalt det, men det ærede Medlem har aldeles ikke citeret noget af det. Jeg skal komme tilbage til det; det var noget, det ærede Medlem ikke forstod. Men det er ikke utilladeligt eller uanstændigt at anføre noget, det ærede Medlem ikke kan forstaa, og derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, at det er et stift Stykke at betegne de jævne, daglige Ord, vi har anvendt, som uanstændig Agitation; naar man erindrer, hvilken Agitation de Herrer har ført i tidligere Tider, saaledes som det blev nævnt af vor Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brørsen. Jeg vil ogsaa sige, at de Ord, som her under denne Forhandling er fremført, er helt anderledes stærke. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch betegnede Venstres Formand som en tudende Ugle. Han betegnede Venstres Politik som en Livsløgn. Den højtærede Statsminister talte om et Smædeskrift. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch talte om et Medlem af et andet Parti, ikke et Medlem af Venstre, men en af hans tidligere Partifæller, som en Judas — ja, det var jo det, der var Meningen, med Udtalelsen om de 30 Sølvpenge; vi forstod det nok, det ærede Medlem kan ikke løbe fra det, det var tydeligt nok. Det ærede Medlem havde maaske ikke Mod til at sige det direkte, men det var Meningen, det var en Insinuation.

Nu skal jeg ikke forsvare det omtalte Medlem eller nogen anden; men naar det ærede Medlem og hans Parti begynder at angribe og stille sig forarget an over, at vi anfører de Ting, vi har anført i denne Brochure, synes jeg, det er Tegn paa, at de ikke er Tilhængere af Folkestyret, for til Folkestyret hører dette, at man maa have Lov til at kritisere. Det ærede Medlem har ikke anført en eneste Ting deri, som ikke var rigtig; det ærede Medlem har sagt, at han ikke forstod det, og det begriber jeg ikke. Angaaende de Ting, som det ærede Medlem